

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 11
din 03.05.2010**

Dosar nr.: 496/2009

Petiția nr.: 10686 din data 07.12.2009

Petent: V C

Reclamat: Direcția de Telecomunicații Olt, prin reprezentant legal

Obiect: acte de discriminare privind modalitatea de pensionare, după îndeplinirea vârstei de pensionare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. V C , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Direcția de Telecomunicații Olt, cu sediul în Slatina, jud. Olt.

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea petentei vizează modalitatea de pensionare, având în vedere faptul că legislația aplicabilă prevedea posibilitatea de a rămâne în funcție sau activitate, după îndeplinirea vârstei de pensionare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 10686 din 07.12.2009, petenta susține că în anul 1995 a solicitat conducerii Romtelecom S.A. menținerea în funcție sau în activitate redusă, deoarece urma să fie pensionată, având vârsta de 57 de ani. A fost emisă decizia de pensionare, contestată în fața instanțelor judecătorești, însă acțiunea a fost respinsă.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 21 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția tardivității introducerii plângerii la Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 10912/15.12.2009 excepția de tardivitate, motivată, a fost comunicată petentei. Colegiul Director a solicitat petentei să își prezinte propriile apărări față de excepția invocată din oficiu și a acordat termen la data de 18.01.2010. Petenta a comunicat completări prin adresele înregistrate cu nr. 117/06.01.2010 și nr. 259/12.01.2010.

4.3. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membri în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr. 496/2009 a fost soluționat în data de 03.05.2010.

V. Susținerile părților

5.1.1. În plângerea inițială, petenta arată că în anul 1995, prin cererea nr. 4067, a solicitat conducerii Romtelecom S.A. menținerea în funcție sau în activitate redusă, deoarece urma să fie pensionată pentru limită de vârstă. A primit răspuns după 3 luni prin care i se explica că prevederile Legii nr. 3/1977 art. 8 alin. 3 și art. 74 pct.a) din Contractul colectiv de muncă pe anii 1995-1996 nu mai au aplicabilitate, deși legea a fost în vigoare până la apariția Legii nr. 19/2000.

5.1.2. Petenta precizează că s-a adresat Ministerului și RA Romtelecom SA, iar ministerul i-a comunicat că "trebuie să procedeze conform deciziei dată de Regie", însă Regia nu a eliberat nicio decizie în acest sens. Petenta precizează că prin adresa cu nr. 239/7256, Directorul companiei i-a solicitat să depună dosarul de pensionare, acesta fiind depusă fără cererea petentei la Casa de Pensii Olt. La data de 15.01.1996 a fost emisă decizia de pensionare, pe care a contestat-o în instanță. Prin sentința civilă nr. 2072/21.03.1997 a fost respinsă contestația de către Judecătoria Slatina iar prin decizia civilă nr. 1705/27.06.1997 s-a respins apelul ca nefondat. Prin decizia civilă nr. 5274 din 12.11.1997 Curtea de Apel a respins ca nefondat recursul.

5.1.3. Prin adresele ulterioare, cu nr. 117/06.01.2010 și nr. 259/12.01.2010 petenta a precizat că s-a adresat instanțelor de judecată, fiind constituit dosarul nr. 2295/104/2009, însă prin sentința nr. 925/01.10.2009 s-a declinat competența în favoarea Judecătoriei Slatina. De asemenea, în dosarul nr. 4/104/2010, petenta consideră că, în mod abuziv, Tribunalul a calificat acțiunea sa ca și contestație decizie de pensionare. În acest sens, consideră că este discriminată în mod constant când se adresează instanțelor de judecată, cauzele nefiind

tratate cu obiectivitate, invocându-se temeiuri legale care nu au legătură cu obiectul cererilor sale.

5.1.4. În ceea ce privește excepția de tardivitate, petenta consideră că plângerea sa este în termen deoarece dosarul nr. 2295/104/2009 a fost declinat în favoarea Judecătorei, făcând obiectul dosarului nr. 9639/311/2009, cu termen la 02.02.2010.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.3. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a analiza excepția tardivității introducerii sesizării la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Corelativ circumstanțierii faptelor ratiōne tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp.

6.4. Din înscrisurile depuse la dosar, Colegiul reține că petenta s-a adresat cu cererea nr. 4067 din luna iunie 1995 conducerii Romtelecom, solicitând menținerea în funcție sau în activitate scăzută, deoarece urma să i se întocmească actele în vederea pensionării pentru limită de vârstă. Prin adresa cu

nr. 239/6330 din 21.09.1995 petenta a primit un răspuns în care se preciza că legea nr. 3/1997 și contractul colectiv de muncă nu mai au aplicabilitate. La data de 15.01.1996 a fost emisă decizia de pensionare iar petenta a contestat-o în justiție, acțiunea sa fiind repinsă prin sentința civilă nr. 2072/21.03.1997, decizia civilă nr. 1705/27.06.1997 și decizia civilă nr. 5274 din 12.11.1997. În raport cu această situație petenta solicită CNCD punctul de vedere cu privire la discriminarea sa în legătură cu pensionarea la data de 31.01.1996, în raport de prevederile art. 8 alin.3 din legea nr. 3/1997.

6.5. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

6.6. Față de aspectele reținute mai sus, coroborat cu introducerea petiției la CNCD cu nr. 10686 din 07.12.2009, Colegiul observă că faptele deduse soluționării exced termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000. Petenta a luat cunoștință de faptele ce fac obiectul plângerii (decizia de pensionare din data de 15.01.1996), acest aspect fiind confirmat de însăși înscrisurile depuse la dosar. Această situație, evidențiază, fără tăgadă, faptul că petenta a fost în cunoștință cu privire la săvârșirea faptelor imputate și a contestat decizia în fața instanțelor de judecată.

6.7. Colegiul observă că petenta nu contestă aceste împrejurări de fapt, și argumentează netardivitatea cererii prin continuitatea demersurilor sale, în speță acțiunile adresate instanțelor de judecată, aflate pe rol, dosarul nr. 2295/104/2009 declinat în favoarea Judecătoriei, respectiv dosarul nr. 9639/311/2009, cu termen la 02.02.2010. Or, Colegiul nu poate primi susținerile petentei deoarece termenul de un an prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, nu se raportează la continuitatea demersurilor în ceea ce privește alegația săvârșirii unei discriminări cât la intervalul de timp care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care se putea lua cunoștință de săvârșirea ei, înăuntrul căruia se poate exercita o cerere pentru constatarea și sancționarea unei fapte de discriminare, în condițiile prevăzute de O.G. nr. 137/2000 republicată. Continuitatea invocată de petentă, corelativ demersurilor continue, nu poate fi raportată la o eventuală faptă de discriminare continuă în speță, devreme ce măsura ce face obiectul petiției și-a produs efectele în mod cert și efectiv la data pensionării. Or, de la data presupusei fapte de discriminare și data sesizării CNCD, în mod evident, s-a depășit termenul legal prevăzut de

art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000. Acest aspect rezultă, fără echivoc, din însăși cererea petentei ce are în vedere solicitarea adresată CNCD "dacă există vreo discriminare cu privire la pensionarea mea la data de 31.01.1996 când era în vigoare legea nr. 3/1997..."

6.8. Pe de altă parte, susținerile petentei în sensul că plângerea sa nu este tardivă, derogă de la obiectul inițial al plângerii, fiind plasate în strânsă legătură cu discriminarea sa în fața instanțelor de judecată, raportat la modul de soluționare al cererilor, în opinia sa, tratate cu lipsă de obiectivitate, fără temei legal și calificate greșit.

6.9. Or, chiar dacă s-ar admite că acest capăt de cerere nu ar fi tardiv, Colegiul ar fi practic chemat să se pronunțe cu privire la soluțiile pronunțate de instanțele de judecată ori modalitatea de soluționare a cererilor adresate pe rolul acestora. În legătură cu acest aspect s-ar naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

6.10. Astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție, conform prevederilor art. 124 pct. 3 din Constituția României, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 4 din legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor și cu art. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii, sunt imparțiali și sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și *egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților* la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora (A se vedea Decizia penală nr. 189/2009 sau Decizia penală nr. 283/2009). În condițiile art. 97 din legea nr. 303/2004 republicată orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, C.S.M. îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut (art. 44 din legea nr. 317/2004).

6.11. Având în vedere aceste considerente, a admite că CNCD are competența rațiune materiae de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

6.12. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însăși textul constituțional din art.129 statuează că

„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

6.13. Chiar dacă s-ar admite că CNCD nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției CNCD ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (vezi în acest sens hotărâre pronunțată în cauza Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii invocate din oficiu în cauză;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite petentei V C , cu domiciliul în

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 10.05.2010

Hotărâre Redactată: G.D., Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

